

Opstel

‘Goedemorgen, fijn dat jullie er weer zijn!’ zei mees Kees.

We bleven allemaal naar hem kijken. Er was in de herfstvakantie iets met hem gebeurd, maar wat?

Hij schraapte zijn keel. ‘Dus, ehm, we gaan maar eens aan de slag. Pak je pen!’

Niemand bewoog.

‘Volgens mij heeft hij lenzen,’ zei Sep zachtjes.

Ik schudde mijn hoofd. Mees Kees had toch geen bril? Dan hoefde hij ook geen lenzen.

‘Zijn haar zit anders,’ fluisterde Lisa.

‘Of nee, hij heeft het geverfd!’

Ik keek goed, maar ik zag niks.

‘We beginnen met taal.’ Mees Kees tikte met zijn sleutel op tafel, dat doen meesters als de kinderen stil moeten zijn. Maar wij waren al stil, m^usstil.

‘Is hij misschien dikker geworden?’ vroeg Hasna.

‘Juist dunner!’ zei Ben.

We bleven naar mees Kees kijken alsof hij een levend raadsel was. Nieuwe kleren? Nee, ook niet.

‘Mees, is er misschien iets met je?’ vroeg Manon toen.

‘Nee hoor, integendeel,’ antwoordde hij.

‘Oké, wie wil...’

Jackie sprong overeind. ‘IK!’ Dus toen mocht zij de blaadjes uitdelen.

Ineens knipte Winston met zijn vingers.

‘Yes, ik zie het! Mees, je hebt een snor!’

Ooo ja, dát was het! Er groeide een soort wenkbrauw onder zijn neus, of eigenlijk twee: de ene links, de andere rechts en ertussenin zat een stukje kale lip.

‘Ik zag het al meteen!’ riep Jackie.

‘O ja? Waarom zei je dan niks?’ vroeg Koen.

‘Omdat dat niet beleefd is!’ zei Jackie.

Mees Kees glimlachte verlegen. ‘Meesters hebben heel vaak een snor, dus ik dacht...’

‘Mag het wel als je nog maar stagiair bent?’ vroeg ik.

‘Het is een oefensnor, dan mag het. En nu genoeg erover, aan het werk! We beginnen met opstel schrijven.’ Hij klapte drie keer in zijn handen. ‘Hup hup, pen en papier, mensen!’

Wojo, het werkte wel, hij leek veel meer op een echte meester dan voor de vakantie!

‘Jullie gaan een opstel schrijven over de herfstvakantie: wat is er gebeurd en wat heb je allemaal gedaan?’

Nou, dat was bij mij nogal makkelijk: niks en niks. Naam erboven en inleveren!

Nee hoor, dat durfde ik natuurlijk niet, nu met die snor al helemaal niet meer. Ik zuchtte diep. Lekker dan, had ik net zo’n zin om weer naar school te gaan, kregen we dit.

‘Hoe schrijf je Segway?’ vroeg Karim.

Mees Kees schreef het op het bord.

‘En lasergamen?’ vroeg Karim.

‘Hoe schrijf je opscheppen?’ vroeg Sep.

Ik dacht: Hoe schrijf je ‘te pletter’? En ‘vervelen’?

Ik keek naar mees Kees en riep heel hard: ‘Mees, help! Ik heb helemaal niks gedaan, het was de saaiste vakantie van de wereld!’

Niet met mijn mond natuurlijk, ik ben niet gek, dan hoorde iedereen het. Nee, met mijn ogen. Gelukkig gaven zijn ogen meteen ant-

woord: 'Wacht maar even, Tobias, dan los ik het voor je op,' zeiden ze.

'Maar let op!' sprak mees Kees toen hardop. 'Jullie mogen kiezen: of je schrijft over je vakantie, of...

'...je gaat een filmpje kijken! Ik kies filmpje kijken!' riep Jackie.

Mees Kees schudde helaas zijn hoofd. 'Of je schrijft over een verzónnen vakantie, dan moet je dus je fantasie gebruiken.'

Met een klap legde Fred zijn pen neer. 'Ja dag!'

Fred vindt fantasie dom.

Toen schreef mees Kees dit op het bord:
SERIEUS OF MAAR NIET HEUS.

'Kies maar,' zei hij.

Ook weer opgelost. *Ik ben Tobias schreef ik op mijn blaadje. En ik heb een gezellige vakantie gehad met heel veel leuke activiteiten.*

